

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
35000 SLAVONSKI BROD

Poslovni broj: Pr-787/2021-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu ovog suda Jadranki Babić-Milberg, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Željke Čizmar, OIB: 17844138374, iz Slavonskog Broda, Vinogorska 73, zastupana po punomoćniku Mladenu Dragičeviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Dragičević i partneri iz Zagreba, protiv tuženika Opća bolnica Dr. Josip Benčević Slavonski Brod, OIB: 91554844265, Ulica dr. Andrije Štampara 42, Slavonski Brod, zastupana po punomoćniku Ana-Marii Bogović, odvjetnici iz Slavonskog Broda, radi isplate – radno, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 28. travnja 2026, u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Ivana Stankovića, odvjetničkog vježbenika i za tuženika zamjenice punomoćnika Nikoline Asić, odvjetničke vježbenice, dana 9. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Opća bolnica Dr. Josip Benčević Slavonski Brod, Slavonski Brod, Ulica dr. Andrije Štampara 42, OIB: 91554844265, da tužiteljici Željki Čizmar, OIB: 17844138374, iz Slavonskog Broda, Vinogorska 73, isplati bruto iznos od 859,69 eura (osamsto pedeset devet eura i šezdeset devet centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca pojedinih mjesečnih iznosa do 31. prosinca 2022., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023., do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim na iznos poreza na dohodak i prirezu poreza na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom na iznos od:
- 56,31 eura od 16. veljače 2016.

- 53,74 eura od 16. ožujka 2016.
- 73,66 eura od 16. travnja 2016.
- 67,83 eura od 16. svibnja 2016.
- 73,94 eura od 16. lipnja 2016.
- 69,51 eura od 16. srpnja 2016.
- 68,09 eura od 16. kolovoza 2016.
- 74,65 eura od 16. rujna 2016.
- 66,29 eura od 16. listopada 2016.
- 66,48 eura od 16. studenog 2016.
- 71,18 eura od 16. prosinca 2016.
- 74,62 eura od 16. siječnja 2017.
- 43,39 eura od 16. veljače 2017.

sve do isplate, u roku od 15 dana.

II. Tužiteljica Željka Čizmar, OIB: 17844138374, iz Slavanskog Broda, Vinogorska 73, odbija se sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu glavnice u iznosu od 468,88 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeća do isplate.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.070,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom koje teku od dana presuđenja do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica s dijelom troškova postupka u iznosu od 1.112,50 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je utužila tuženika radi isplate razlike u plaći navodeći da je u utuženom razdoblju bila zaposlenica tuženika na radnom mjestu medicinske sestre, te da tuženik predstavlja javnu službu u smislu odredbe čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama (Narodne novine 27/01, 39/09).

1.1. Ističe da je 23. studenog 2006., između Vlade Republike Hrvatske i Sindikata javnih službi, sklopljen Sporazum o osnovici za plaće u javnim službama (dalje: Sporazum) kojim je ugovoreno povećanje osnovice za izračun plaća u javnim službama za po 6% u 2007., 2008. i 2009. godini.

1.2. Nadalje, Dodatkom Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama (dalje: Dodatak Sporazumu) kojim je osnovica privremeno zamrznuta na razini iz 2008., na iznos od 5.108,84 kn, dok je povećanje osnovice za preostalih 6% iz 2009., sporazumno odgođeno sukladno čl. III Dodatka Sporazuma. Odredbama čl. IV-V Dodatka Sporazuma ugovoreno je daljnje postepeno povećanje osnovice radi uskladbe plaća u javnim službama s prosječnim plaćama u Republici Hrvatskoj.

1.3. Navodi da je 26. listopada 2011., između Vlade RH i Sindikata javnih službi sklopljene su Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama, za koje je tužiteljica navela da predstavljaju osnovu tužbe, a koje su usvojene i u obliku Arbitražne odluke od dana 7. prosinca 2011. godine. Sukladno čl. XI st. 4. Izmjena Dodatka Sporazumu, ugovoreno je trajanje istoga 5 godina. Zbog pravila o produženoj primjeni kolektivnih ugovora iz čl. 199. st. 1. Zakona o radu, primjena Izmjena Dodatka Sporazumu istekla je dana 26. siječnja 2017. godine.

1.4. Vlada RH i Sindikati javnih službi, dana 28. prosinca 2012., usvojili su Vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu, radi pojašnjenja primjene čl. IV st. 5., u vezi sa čl. VII st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu.

1.5. Tužiteljica je navela da je odredbom čl. III Izmjena Dodatka Sporazumu ugovoreno da će osnovica za obračun plaća u javnim službama iznositi 5.415,37 kuna bruto za mjesec u kojem službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku RH ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) i primjenjivat će se iza toga do prve slijedeće promjene prema ovim Izmjenama i dopunama.

1.6. Navela je i da je 27. studenog 2015. DZS objavio prvu procjenu tromjesečnog BDP-a za treće tromjesečje 2015., u kojoj se navodi kako je BDP realno veći za 2,8% u trećem tromjesečju 2015., u odnosu na isto tromjesečje 2014., koji statistički pokazatelji su potvrđeni i procjenom DZS-a od 4. prosinca 2015. godine.

1.7. Budući da joj je tuženik od prosinca 2015., pa nadalje u cijeloj 2016., plaću obračunavao po osnovici od 5.108,84 kn, umjesto po osnovici od 5.415,37 kn, tužiteljica smatra da u utuženom razdoblju postoji dug tuženika s osnove razlike u plaći.

1.8. Tužiteljica je predložila donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da joj za utuženo razdoblje od 1. siječnja 2016. do 1. veljače 2017. isplati razlike bruto iznos, skupa sa zakonskim Zateznim kamatama, koji iznos zadržava pravo urediti nakon dostave dokumentacije i provedenog vještačenja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da se prvenstveno protivi podnošenju stupnjevite tužbe iz razloga što se nisu ispunile zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 186.b. st. 1., 2. i 3. ZPP-a, te se protivi dostavi službene dokumentacije tuženika jer tužitelj raspolaže traženom dokumentacijom. Tužena se protivi prijedlogu tužiteljice da naknadno uredi tužbeni zahtjev jer je ista bila dužna postaviti u točno određenom nominalnom iznosu.

2.1. Tužena se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, protivi se pravnoj osnovi tužbenog zahtjeva jer je tužena u cijelosti pravilno obračunavala i isplatila tužiteljici plaću, odnosno da je u cijelosti postupala sukladno odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine br. 141/2012) kao i u skladu sa odredbama Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja i Zakona o radu, Zakona o osnovici plaće u javnim službama i Zakona o plaćama u javnim službama, a kako je to i propisano odlukama o visini osnovice za obračun plaće u javnim službama. Smatra da se za utuženo razdoblje imaju primijeniti odluke Vlade RH o osnovicama. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja kao granski kolektivni ugovor u čl. 3 nedvojbeno upućuje na primjenu Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u

javnim službama (TKU 141/2012) za pitanje utvrđivanja osnovice i njezinog iznosa. TKU 115/10 kao i važeći TKU 141/2012 u čl. 51. st. 4. za utuženo razdoblje utvrđuje jednu te istu notornu činjenicu, a to je da je između ostaloga važeći dokument Dodatak sporazuma o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009. i da se isti primjenjuje na način i u rokovima određenim u tom samom dokumentu, ali važeći TKU 141/2012 ne uređuje i ne upućuje i ne govori da je taj Dodatak sporazuma sastavni dio TKU 141/2012. Dakle, Dodatak sporazumu nije sastavni dio TKU 141/2012, a da se ne radi o propustu ili pogrešnom tumačenju proizlazi iz ranijeg TKU 84/2007 u kojem u čl. 49. st. 4. je jasno i izričito da: „Sporazum o osnovici za plaće u javnim službama, zaključen između sindikata javnih službi i Vlade Republike Hrvatske 23. studenog 2006. i svi sporazumi koji iz njega proističu, sadržajno predstavljaju sastavni dio ovog kolektivnog ugovora.“ Dakle, ne postoji i nije potpisan kolektivni ugovor u kojem je određena visinu osnovice za utuženo razdoblje, to se imaju primijeniti u cijelosti Odluke Vlade Republike Hrvatske za predmetni period od 4. listopada 2010. pa sve do zaključno sa 7. prosinca 2017. kada je zaključen Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama NN 128/2017 (zaključen 07.12.2017., s primjenom od 01.12.2017., u daljnjem tekstu: “TKU 128/17”), a u kojem TKU 128/17 u čl. 50. st. 4. je jasno utvrđena visina osnovica za razdoblje od 1. studenog 2017. pa nadalje. Prema stavu tužene nakon TKU 84/07, a prije TKU 128/17 osnovica se određivala sukladno Odlukama Vlade Republike Hrvatske uslijed nepostojanja kolektivnog ugovora (jer isti nije potpisan) kojim bi se regulirala visina osnovice.

2.2. Tužena u nastavku navodi pregled rasta osnovice javnih službenika (bruto) sukladno odlukama Vlade Republike Hrvatske i to od 1. travnja 2009. - 31.12.2016. u iznosu od 5.108,84 kuna - a što se odnosi na utuženo razdoblje, od 1. siječnja 2017. - 31. srpnja 2017. povećanje za 2% odnosno 5.211,02 kuna, od 1. kolovoza 2017. - 31. listopada 2017. povećanje za 2% odnosno 5.315,24 kuna, od 1. studenoga 2017. - 31. prosinca 2018. povećanje za 2% odnosno 5.421,54 kuna, od 1. siječnja 2019. - 31. kolovoza 2019. povećanje za 3% odnosno 5.584,19 kuna i od 1. rujna 2019. povećanje za 2% odnosno 5.695,87 kuna.

2.3. Smatra da tužiteljica neosnovano tvrdi da bi se u konkretnoj pravnoj stvari pri obračunu plaće imala uzeti u obzir neosnovano veća osnovica u iznosu od 5.415,37 kuna bruto obzirom se sukladno članku 2. Zakona imaju isključivo primijeniti Odluke Vlade Republike Hrvatske jer za utuženo razdoblje ne postoji kolektivni ugovor koji uređuje i regulira pitanje osnovice i visinu osnovice posljedično čemu se imaju primijeniti Odluke Vlade Republike Hrvatske. U skladu s naprijed navedenim ide i Odluka o visini osnovice za obračun plaće u javnim službama (NN 40/09, “Odluka”) koja je bila na snazi od 01. Travnja 2009. zaključno s 31. prosinca 2016. odnosno do 1. siječnja 2017. iz čega nesporno proizlazi da je ista valjana i važi za sporno razdoblje navedeno u tužbenom zahtjevu tužiteljice obzirom ista nikada i nije bila osporavana, počevši od 1. travnja 2009. pa do 31. prosinca 2016. Odlukom je nedvojbeno utvrđeno da se osnovica za obračun plaće u javnim službama utvrđuje u visini od 5.108,84 kuna bruto i primjenjuje se od 1. travnja 2009. sve do zaključno s 31. prosinca 2016. odnosno do 1. siječnja 2017., a koja Odluka je naknadno potvrđena od strane Vlade Republike Hrvatske i od sindikata državnih službi, a što nesporno proizlazi iz Izmjena i dopuna kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike od (NN 123/16) od 23. prosinca 2016. u čl. 3. istog, ali i iz Sporazuma o izmjenama i dopunama sporazuma o osnovici za plaće u državnim službama (NN 123/16) od 23. prosinca 2016. iz koje nesporno proizlazi da su i druga javnopravna tijela učinila nespornom

visinu osnovice u iznosu od 5.108,84 kuna bruto za 2016. godinu, ali i za utuženo razdoblje, dakle za godine koje predstavljaju sporno razdoblje za tužiteljicu, a koja osnovica je u skladu sa Zakonom o osnovici plaće u javnim službama i Zakonom o plaćama u javnim službama kao i drugim naprijed navedenim propisima. Odluka dakle obvezuje tuženu primijeniti pravilnu osnovicu u iznosu od 5.108,84 kuna bruto, a ne 5.415,37 kuna bruto kako to neosnovano potražuje tužiteljica. Smatra da Sporazuma nije sastavni dio TKU 115/10, 141/2012 kao što to nisu niti Izmjene i dopune Dodatka a posljedično tome i Izmjene i dopune Dodatka nisu nikada stupili na snagu jer tužitelj nije dokazao niti da je Dodatak Sporazuma prihvaćen odlukom tijela koje ga donose odnosno nije dokazao je li proveden referendum koji je uvjet za stupanje na snagu Dodatka Sporazuma, a posljedično tome i Izmjena i dopuna Dodatka, a što jasno uvjetuju ti dokumenti za stupanje na snagu, a što nije dokazano.

2.4. Nadalje navodi, ukoliko se Dodatak Sporazuma kao i Izmjene i dopune Dodatka, ipak imaju primjenjivati isti su istekli 26. listopada 2016., a osim toga tužiteljica nije dokazala da su se ispunile pretpostavke iz istoga za primjenu veće visine osnovice s obzirom na negativan rast i odgodni učinak primjene čl. 3. kao i ograničeno trajanje, a koji uvjeti su propisani jasno u tim dokumentima, Dodatak Sporazuma kao i Izmjene i dopune Dodatka. Naime, nisu ispunjene pretpostavke za primjenu Sporazuma/Dodatka Sporazuma/Izmjena i dopuna Dodatka, jer se članak III. Izmjene i dopune Dodatka uopće ne može primijeniti u rubriciranoj pravnoj stvari jer se u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba članka IV. stavak 5. Izmjena i dopuna Dodatka koja ukazuje na ograničeno trajanje primjene čl. III. Izmjena i dopuna Dodatka do 31. prosinca 2012. Osim toga, tužena upozorava na primjenu članka VII. Izmjena i dopuna Dodatka jer isti odgađa primjenu članka III. izmjena i dopuna Dodatka za svaki mjesec tijekom kojeg je retroaktivno zabilježen negativan rast BDP, a nesporno je da je u razdoblju od IV. tromjesečja 2011. do III. tromjesečja 2014. odnosno za razdoblje od 12 tromjesečja je zabilježen negativan rast BDP, a što znači da se za razdoblje od 12 tromjesečja odgađa primjena istog članka, uslijed čega okolnosti za povećanje osnovice, kako to neosnovano potražuje tužiteljica nisu nastupile.

2.5. Tužena predlaže saslušanje Vjekoslave Defar, Sandre Porubski Janković zaposlenica tužene i zakonskog zastupnika tužene Josipa Samardžića, ravnatelja na okolnost obračuna i isplate plaće, osnovice za obračun i isplatu plaće, na okolnost isplate i obračuna plaće u odnosu na primjenu COP te činjenica iz odgovora na tužbu i spornih okolnosti kao i da sud službenim putem pribavi podatak od Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske za razdoblje 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2014. na okolnost negativnog rasta BDP.

2.6. Obzirom da je tužena obračun i isplatu plaće obvezna izvršiti isključivo putem centralnog obračuna plaće ("COP"), a koji COP je izrađen od strane i u nadležnosti je Republike Hrvatske - Ministarstva zdravstva, Ministarstva pravosuđa i uprave te Ministarstva financija, tužena predlaže da sud pozove Republiku Hrvatsku kao umješača odnosno Općinsko državno odvjetništvo ispred Republike Hrvatske - Ministarstva zdravstva, Ministarstva pravosuđa i uprave te Ministarstva financija da u ovaj sudski postupak stupi odnosno da sudjeluje kao umješač na strani tužene obzirom da je nesporan pravni interes iste da sudjeluje u ovom postupku jer pravne posljedice donesene presude u ovom postupku odrazit će se na pravnu i ekonomsku situaciju Republike Hrvatske - Ministarstva zdravstva, Ministarstva pravosuđa i uprave te Ministarstva financija.

2.7. U prilog svemu navedenome ide i nesporna činjenica da za razdoblje 2017. uopće nije donesen važeći kolektivni ugovor zbog čega su se naprijed navedene odluke Vlade Republike Hrvatske primjenjivale, a što je tužena uredno primjenjivala pri obračunu i isplati plaće svakom svom radniku. Dakle, tužiteljici je isplaćivana plaća sukladno odredbama ZOR, KU, TKU za sav rad koji je tužiteljica obavljala kod tužene zajedno sa svim dodacima na plaću na koje je ostvarivala pravo uslijed čega su tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovani u cijelosti i tužiteljici je dobro obračunata i isplaćena naknada za godišnji odmor uslijed čega su navodi iz tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti neosnovani i paušalni.

2.8. Tužena predlaže sudu da tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice odbaci kao nedopuštenu u cijelosti, a podredno da odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovanu, a sve to uz obvezu tužiteljice da tuženoj naknadi sve parnične troškove ovog postupka. protiv tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, kako u pogledu osnova, tako i visine tužbenog zahtjeva.

3. Sud je rješenjem od 2. rujna 2022. pozvao tužiteljicu u roku od 8 dana ispraviti/dopuniti tužbu na način da tužbeni zahtjev postavi u određenom iznosu i time odredi vrijednost predmeta spora što je i učinila podneskom od 13. rujna 2022. postavljajući tužbeni zahtjev na iznos od 10.010,00 kn, sada 1.328,57 eura.

4. Sukladno prijedlogu tužene, sud je dopisom od 28. rujna 2022. obavijestio i pozvao Republiku Hrvatsku, putem ODO u Slavonskom Brodu, Građansko-upravni odjel, na stupanje u parnicu kao umješlač na strani tužene, na koji poziv se nije očitovala u ostavljenom roku, tako da se ima smatrati da ne pristaje sudjelovati u postupku kao umješlač na strani tuženika.

5. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužiteljica je navela da u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka, te je sukladno istome specificirala tužbeni zahtjev za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 25. siječnja 2017. i predložila da sud donese presudu kojom će se naložiti tuženiku da joj na ime razlike neisplaćenih plaća isplati ukupan iznos od 859,69 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

6. U postupku su provedeni dokazi uvidom u ugovor/dodatak ugovora o radu sklopljenih između parničnih stranaka, Sporazum o osnovici za plaće u javnim službama od 23. studenog 2006., Dodatak Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009., Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., Arbitražnu odluku od 7. prosinca 2011., vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 28. prosinca 2012., priopćenja za javnost, procjene tromjesečnog bruto domaćeg proizvoda, analizu kretanja bruto domaćeg proizvoda Hrvatske u periodu 2014.-2015., obračune isplaćenih plaća, te nalaz, mišljenje i očitovanje stalnog sudskog vještaka za područje ekonomsko – financijske struke Mirne Tot Nužda.

7. Na temelju odredbe čl. 220. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke,

te sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi dokazivanja odlučnih činjenica, slijedom čega je odbijen prijedlog tuženika da se od Državnog zavoda za statistiku RH pribave podaci za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2014. vezani za negativni rast BDP-a, kao i da se saslušaju kao svjedoci Vjekoslava Defar, Sandra Porubski Janković i Josip Samardžić, jer te podatke sud smatra nepotrebnim za donošenje odluke o glavnoj stvari.

8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, utvrđeno je da je osnovan zahtjev tužiteljice za isplatu bruto razlike neisplaćenih plaća za razdoblje i u iznosu navedenim pod I. izreke ove presude.

9. U ovoj pravnoj stvari nesporno je utvrđeno:

- da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila u radnom odnosu kod tuženika, što proizlazi iz obračunskih isprava za isplatu plaća-naknada plaća za utuženo razdoblje,
- da tuženik kao poslodavac tužiteljice predstavlja javnu službu u smislu odredbe čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama (Narodne novine 27/01, 39/09),
- da je tuženik tužiteljici u utuženom razdoblju obračunavao plaće po osnovici za izračun plaća od 5.108,84 kn, odnosno za siječanj 2017., po osnovici od 5.211,02 kn, a ne po osnovici od 5.415,37 kn, što tuženik također ne osporava,
- da razlika neisplaćene plaće po osnovici od 5.415,37 kn, u odnosu na osnovicu od 5.108,84 kn i od 5.211,02 kn, za utuženo razdoblje iznosi kako je pobliže označeno u izračunu financijskog vještaka,
- da su Vlada RH i Sindikati javnih službi i to Sindikat hrvatskih učitelja, Nezavisni sindikat zaposlenih u srednjim školama Hrvatske, Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja, Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske, Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske, Hrvatski liječnički sindikat, Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara - medicinskih tehničara, te Hrvatski sindikat djelatnika u kulturi, dana 23. studenog 2006., sklopili Sporazum o osnovici za plaće u javnim službama, kojim su ugovorili da se osnovica za izračun plaća u javnim službama povećava za 6% u 2007., u 2008., te u 2009. godini i da će se navedene obračunske osnovice primjenjivati od 1. siječnja svake godine,
- da je Vlada Republike Hrvatske, dana 1. travnja 2009., donijela Odluku o visini osnovice za obračun plaće za državne službenike i namještenike (Narodne novine 40/09) kojom je osnovica za obračun plaća, utvrđena u visini od 5.108,84 kune bruto, s primjenom od 1. travnja 2009., počevši s plaćom za mjesec travanj 2009., koja će biti isplaćena u mjesecu svibnju 2009. godine,
- da su Vlada RH i isti Sindikati javnih službi, dana 13. svibnja 2009., sklopili Dodatak Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama, temeljem kojega su se u čl. II, suglasili o zamrzavanju osnovice za izračun plaća iz 2008., u visini od 5.108,84 kn bruto, u čl. III utvrdili su način povrata osnovice: "U trenutku kad službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) osnovica za obračun plaća u javnim službama iznositi će 5.415,37 kn bruto.", a u čl. IV, odredili i način usklađivanja pariteta između prosječne mjesečne bruto plaće početnika sa VSS-om u javnim službama

(koeficijent 1,25) u odnosu na prosječnu mjesečnu nominalnu bruto plaću u Republici Hrvatskoj,

- da su Vlada RH i Sindikati javnih službi dana 26. listopada 2011., sklopili Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama, s tim da te Izmjene nisu potpisane po Samostalnom sindikatu zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske, iako su po predstavnicima toga sindikata parafirane, kojim Izmjenama je promijenjen čl. III Dodatka, te čl. IV, koji su se odnosili na način povrata osnovice i način usklađivanja pariteta, a promijenjen je i čl. VII, u kojem su utvrđeni odgovarajući uvjeti nužni za ostvarivanje odredbi Dodatka, te Izmjena i dopuna i to na način da se uskladba odgađa za onoliko tromjesečja koliko je pad realnog tromjesečnog BDP-a (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) trajao, ako realni međugodišnji tromjesečni BDP zabilježi negativni rast u razdobljima opisanim u čl. III do V tih Izmjena i dopuna,
- da je dana 7. prosinca 2011., arbitraža koja je sastavljena na temelju Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009., te na temelju sporazuma o arbitraži, donijela Arbitražnu odluku kojom je utvrdila sadržaj Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009., na način prethodno opisan,
- da su Vlada RH i Sindikati javnih službi koji su potpisali naprijed spomenute Izmjene od 26. listopada 2011., dana 28. prosinca 2012., donijeli Vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu za plaće u javnim službama i to u odnosu na čl. IV u vezi s čl. VII Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu,
- da je negativni rast BDP-a, prema službenim podacima Državnog zavoda za statistiku trajao neprestano od četvrtog tromjesečja 2011. do zaključno trećeg tromjesečja 2014., tj. dvanaest tromjesečja uzastopno,
- da je u drugom tromjesečju 2015., zabilježen rast BDP-a od 1,2%, a u trećem tromjesečju 2015., rast BDP-a od 2,8%, što daje aritmetičku sredinu od 2,0% ($1,2\% + 2,8\%$ podijeljeno sa 2), time da je posljednji podatak za rast BDP-a u trećem tromjesečju od strane Državnog zavoda za statistiku, objavljen dana 4. prosinca 2015.,
- da je Vlada RH, dana 29. prosinca 2016., donijela Odluku o visini osnovice za obračun plaće u javnim službama u iznosu od 5.211,02 kn bruto s primjenom od 1. siječnja 2017. tj. počevši sa plaćom za mjesec siječanj 2017., koja će biti isplaćena za mjesec veljaču 2017. godine.

10. Sporna je osnovanost prigovora nedostatka pasivne legitimacije, kao i osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno pripada li tužiteljici za utuženo razdoblje pravo na plaću po osnovici od 5.415,37 kn bruto, jesu li nastupile pretpostavke za primjenu odredbe čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., te jesu li navedene Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu neprimjenjive u konkretnom slučaju iz razloga navedenih u odgovoru na tužbu.

11. Vezano uz pasivnu legitimaciju tužene, za istaći je da je Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske, zajedno sa ostalim sindikatima javnih službi potpisnik Sporazuma o osnovici za plaće u javnim službama od 23. studenog 2006. i Dodatka Sporazumu od 13. svibnja 2009., te je sudjelovao u pregovorima za sklapanje Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011., a iste Izmjene je i parafirao, što znači da je ravnopravno sa ostalim malim sindikatima sudjelovao u

pregovorima. Prema praksi VSRH i USRH, kolektivni ugovor ne moraju nužno sklopiti sve strane koje su sudjelovale u kolektivnom pregovaranju, te da bi isti mogao proizvesti valjane pravne učinke dovoljno je da je potpisan od jednog subjekta na strani poslodavca i jednog na strani sindikata. Tuženik je stoga kao poslodavac tužiteljice bio u obvezi tužiteljici isplatiti plaću u skladu sa sklopljenim ugovorima i donesenim pravnim aktima, pa nije osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije.

12. Napose, na temelju odredbe čl. 5. st. 1. ZR09, te čl. 7. st. 1. ZR14, poslodavac je obavezan u radnom odnosu radniku dati posao, te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, pa obzirom da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila u radnom odnosu kod tuženika, tuženik je pasivno legitimiran u ovome sporu.

13. Ovaj sud smatra pravno valjanim Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., uvažavajući kronologiju i sadržaj opisanih pravnih propisa, i iz razloga jer je Vlada Republike Hrvatske kao njihov potpisnik, potvrdila njihovu pravnu valjanost Arbitražnom odlukom od 7. prosinca 2011., Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama od 12. prosinca 2012. i Vjerodostojnim tumačenjem Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 28. prosinca 2012., te napose i zbog pravnog stava zauzetog u presudi Vrhovnog suda RH broj Rev 1111/2020-2 od 1. prosinca 2020.

14. Osim toga, odredbom čl. 9. st. 3. Zakona o radu (Narodne novine 93/14), propisano je da ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, primjenjuje se za radnika najpovoljnije pravo, ako Zakonom o radu ili drugim zakonom nije drugačije određeno, koja zakonska odredba se primjenjuje i u ovoj pravnoj stvari.

15. U utuženom razdoblju na snazi je bio Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12) kojim je u čl. 51. st. 1. do 4., propisano da plaću zaposlenika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću, da osnovnu plaću zaposlenika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, da su dodaci na osnovnu plaću: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, položajni dodaci i uvećanja plaća, te da ugovorne strane zajednički utvrđuju da su Dodatak Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009. godine, te sve njegove izmjene i dopune ili novi sporazumi koji se na njega nastavljaju ili iz njega proizlaze, te Sporazum o dodacima na plaću u javnim službama od 23. studenog 2006. godine, važeći dokumenti koji se primjenjuju na način i u rokovima određenim tim samim dokumentima.

15.1. Sporazumom o dodacima na plaću zaključenim između Sindikata javnih službi i Vlade RH, dana 23. studenog 2006., Vlada RH i Sindikati zbog utvrđenog zaostajanja plaća, istim su utvrdili dodatke i modalitete te dinamiku uklanjanja zaostajanja plaća. U čl. 2. Sporazuma, sporazumne strane suglasno su utvrdile da je dana 23. studenog 2006., zaključen Sporazum o osnovici za plaće u javnim službama, temeljem kojeg se osnovica za izračun plaća u javnim službama, u razdoblju od 2007. do 2009., uvećava za 6% sukladno točki I. navedenog Sporazuma.

15.2. Odredbom čl. I Sporazuma o osnovici za plaće u javnim službama od 23. studenog 2006., ugovorne strane suglasile su se da se osnovica za izračun plaća u javnim službama povećava za po 6%, u 2007., 2008. i 2009. godini i da će se te obračunske osnovice primjenjivati od 1. siječnja svake godine.

15.3. Sindikati javnih službi i Vlada RH, dana 26. listopada 2011., sklopili su Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama u kojima su u čl. III, ugovorile da će osnovica za obračun plaća iznositi 5.415,37 kn bruto za mjesec u kojem službeni pokazatelj Državnog zavoda za statistiku RH ukažu na poboljšanje stanja odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (a u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) i da će se primjenjivati iza toga do prve slijedeće promjene prema izmjenama i dopunama. Člankom XI Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., propisano je da se dodatak Sporazumu i Izmjene i dopune smatraju ugovorom na određeno vrijeme u trajanju od 5 godina s time da se ugovorne strane obvezuju u dobroj vjeri pristupiti produljenju roka trajanja tih Izmjena i dopuna za godinu dana u slučaju da u razdoblju od potpisivanja istih, zaključno do kraja 2016. godine bude zabilježen realni međugodišnji rast BDP-a manji od tri posto. Uvažavajući pravilo o produženoj primjeni kolektivnih ugovora iz čl. 199. st. 1. Zakona o radu (Narodne novine 93/14) primjena Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu, istekla je dana 26. siječnja 2017., a ne 25. listopada 2016. godine.

15.4. Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od dana 26. listopada 2011., kako je već naprijed navedeno, prihvaćene su i u formi Arbitražne odluke od 7. prosinca 2011., u kojoj je navedeno da se članak III mijenja i glasi: "Osnovica za obračun plaća u javnim službama iznositi će 5.415,37 kuna bruto za mjesec u kojem službeni pokazatelji Državnog zavoda za statistiku RH ukažu na poboljšanje stanja, odnosno rast međugodišnjeg realnog tromjesečnog BDP-a za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) prosječno dva ili više posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a dva uzastopna tromjesečja) i primjenjivat će se iza toga do prve slijedeće promjene prema ovim Izmjenama i dopunama."

15.5. U čl. IV Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., uređen je način usklađivanja pariteta, te je navedeno da će se usklađenje izvršiti na način da će točno šest mjeseci nakon objave podataka iz čl. III Izmjena i dopuna, ugovorne strane utvrditi odnos pariteta između mjesečne osnovne bruto plaće početnika s VSS-om u javnim službama prosječno za dvanaest mjeseci (koeficijent 1,25) u odnosu na prosječnu mjesečnu nominalnu bruto u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini i istog pariteta iz prethodne alineje u 2008. godini, a sve prema podacima Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske. Člankom V Izmjena i dopuna određeno je da se nakon jedanaest mjeseci od zadnje korekcije osnovice prema člancima III i IV Izmjena i dopuna, Vlada RH obvezuje započeti obračun i isplatu plaća radi dostizanja ciljane cijene rada u paritetu između mjesečne osnovne bruto prosječne plaće VSS početnika u javnim službama (koeficijent 1,25) i prosječne bruto plaće u privredi RH u omjeru 95:100, na način da će se osnovica povećati za međugodišnji rast prosječne bruto plaće u privredi RH za zadnjih šest mjeseci za koje postoje objavljeni podaci Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske uvećana za 1,5%. Uredbom o nazivima radnih mjesta i

koeficijentima složenosti poslova u javnim službama (Narodne novine 25/13) Vlada RH umanjila je koeficijente za 3%, dakle umanjen je koeficijent sa 1,25 na 1,2125.

15.6. Uzimajući u obzir naprijed navedeno sud smatra da su Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu o osnovici plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., pravno valjani kolektivni ugovor sklopljen sukladno odredbi čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama (Narodne novine 27/01, 39/09) na temelju kojega se osnovica plaća u javnim službama određuje kolektivnim ugovorom između Vlade RH i Sindikata javnih službi, kao i sukladno odredbi čl. 51. st. 4. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 115/10, 141/12). Isto potvrđuje i činjenica što su Vlada RH i Sindikati javnih službi dana 28. prosinca 2012., usvojili Vjerodostojno tumačenje Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama, radi pojašnjenja primjene čl. IV st. 5. u svezi sa čl. VII st. 1. Izmjena Dodatka Sporazumu, prema kojemu su uvjeti za povećanje osnovice na temelju odredbe čl. III Izmjena Dodatka Sporazumu, ispunjeni krajem 2015. (tj. 27. studenog 2015.) sa početkom primjene od siječnja 2016., što proizlazi i iz sadržaja odredbe čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011.

16. Nadalje, ovaj sud smatra neosnovanim prigovor tuženika o pravnoj nevaljanosti, Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., kao i Arbitražne odluke od 7. prosinca 2011., koja potvrđuje sadržaj odredbe čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011. godine. Naime, iz presude VSRH broj Revr-408/12 od 3. travnja 2013., koja je potvrđena odlukom USRH broj U-III/3535/2012 od 5. ožujka 2015., proizlazi da: "Kolektivni ugovor ne moraju nužno sklopiti sve strane koje su sudjelovale u kolektivnom pregovaranju. Da bi isti mogao proizvesti valjane pravne učinke, dovoljno je da je potpisan bar od po jednog subjekta na strani poslodavca i jednog na strani sindikata", te da "okolnost što jedan od subjekata na strani sindikata nije potpisao navedeni Aneks, nije od utjecaja na valjanost istog." Dakle, iz navedenih odluka proizlazi da izmjene kolektivnog ugovora ne moraju biti potpisane od svih izvornih potpisnika kolektivnog ugovora, kao i da pojedini sindikati ne smiju biti protivno zakonu isključeni iz kolektivnog pregovaranja i sklapanja kolektivnog ugovora. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske (SSZSSH) bio protuzakonito isključen iz pregovaranja. Taj sindikat parafirao je Izmjene Dodatka Sporazumu, što znači da je ravnopravno sa ostalim sindikatima sudjelovao u pregovorima. VSRH je u presudi broj GŽ-13/02 od 30. prosinca 2012., zauzeo shvaćanje prema kojem "treba smatrati da je sindikat pravilno zastupljen u pregovorima i kad zastupnici nekih od zastupljenih sindikata ne sudjeluju u pregovorima jer su to odbili", te da "treba tumačiti da je sindikat u pregovorima valjano zastupljen i onda kad drugi zastupljeni sindikat kod poslodavca iz bilo kojeg razloga odbije sudjelovati u pregovorima." Osim toga, u konkretnom slučaju niti jedan od potpisnika, u zakonom predviđenom postupku nije osporio valjanost Izmjena i dopuna Sporazuma o osnovici plaće u javnim službama.

17. Vezano za primjenu odredbe čl. VII st. 1. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 26. listopada 2011., koja propisuje da se uskladba odgađa za onoliko tromjesečja koliko je pad realnog tromjesečnog BDP-a (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) trajao, ističe se da se odredba čl. VII st. 1. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu, ne odnosi se na povrat osnovice iz čl. III, nego

na usklađivanje osnovice iz čl. IV i V. Smisao odredbe čl. VII st. 1. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama je isključiti razdoblje negativnog rasta BDP-a, koje je zabilježeno između sklapanja Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama od 13. svibnja 2009. i sklapanja Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011., jer je u razdoblju od svibnja 2009. do listopada 2011., zbog gospodarske krize ostvaren negativni rast BDP-a, pa se ranije opisane odredbe mogu protumačiti samo kao pojašnjenje da se na Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu, ne primjenjuje negativan rast BDP-a, koji je zabilježen kod sklapanja Dodatka Sporazumu od 2009. godine.

18. Osim toga, ističe se da je u presudi broj Rev 1111/2020-2 od 1. prosinca 2020., Vrhovni sud RH naveo da je od donošenja Vjerodostojnog tumačenja od dana 28. prosinca 2012., BDP ostvario negativan rast od osam uzastopnih tromjesečja, tj. ukupno dvanaest tromjesečja, pa se sukladno Vjerodostojnom tumačenju primjena odredbe čl. IV st. 5., mogla odgoditi najkasnije do 31. prosinca 2015., a kako Vlada RH nije postupila sukladno tome članku, može se zaključiti da je za to razdoblje koristila pravo na odgodu usklađivanja iz čl. VII st. 1. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu. Budući da su se uvjeti za primjenu čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu, ispunili dana 27. studenog 2015., dakle prije 31. prosinca 2015., osnovica plaće se sukladno čl. III Izmjena, kada je došlo do rasta tromjesečnog BDP-a od 2% za dva tromjesečja uzastopno, mogla primijeniti i na razdoblje iz čl. III koje je počelo teći krajem 2015., u kojem razdoblju nije bilo negativnog rasta BDP-a, slijedom čega proizlazi da je negativan rast BDP-a od kraja 2011., do sredine 2014., korišten radi odgode povećanja osnovice na temelju čl. IV st. 5. Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu, sukladno odredbama čl. 1. i 2. Vjerodostojnog tumačenja od 28. prosinca 2012. i da se negativan rast BDP-a koristio radi odgode povećanja osnovice sukladno čl. IV st. 5. Izmjena, tj. za odgodu "usklađbe" pariteta osnovice plaća u javnim službama i plaće u privredi, a ne i za "vraćanje" osnovice kako je dogovoreno u čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu od 26. listopada 2011. godine. U presudi broj Rev 1111/2020-2 od 1. prosinca 2020., na postavljena pravna pitanja, odgovoreno je kako slijedi: "1. Dan početka primjene uvećane osnovice iz čl. III u javnim službama nije odgođen primjenom odredbe čl. VII st. 1. Izmjena i Dopuna Sporazuma o osnovici plaća u javnim službama od 26. listopada 2011., za tri godine, iako je realni međugodišnji tromjesečni BDP zabilježio negativan rast, od listopada 2011. do rujna 2014., (za 12 tromjesečja). 2. Ispunjenje uvjeta iz čl. III nije preduvjet primjene čl. IV, a ispunjenje uvjeta iz čl. III i IV nije preduvjet primjene čl. V, a čl. VII, na čl. III do V, na sve faze koje se odnose na buduća postupanja u vidu vraćanja osnovice za plaće koja su vrijedila za siječanj 2009., vraćanje pariteta (jednakosti) između plaća u javnim službama i prosječne plaće u privredi koji su bili u 2008., i dogovor o ostvarenju ciljane cijene rada i dinamici njenoga doseganja (konvergenciji).

18.1 Prema tome, odredbom čl. VII IDDS-a o osnovici plaće u javnim službama, zaključenog 26. listopada 2011., nije odgođena primjena odredbe čl. III o "povratu" osnovice, jer se odredba čl. VII IDDS-a odnosi na način "usklađivanja pariteta" (čl. IV i čl. V IDDS).

18.2. Obzirom da nije došlo do odgode primjene čl. III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu, te obzirom da iz službenih pokazatelja Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske proizlazi da je tromjesečni BDP u drugom tromjesečju 2015., bio realno veći za 1,2% u odnosu na isto tromjesečje 2014., te da je tromjesečni BDP u

trećem tromjesečju 2015., bio realno veći za 2,8% u odnosu na isto tromjesečje 2014., proizlazi da je za dva tromjesečja uzastopno (u odnosu na isto razdoblje prethodne godine) došlo do rasta međugodišnjeg realnog tromjesečja prosječno dva posto (mjereno aritmetičkom sredinom dvije stope realnog rasta međugodišnjeg tromjesečnog BDP-a u dva uzastopna tromjesečja, $1,2\% + 2,8\% : 2 = 2\%$) krajem studenoga 2015., ispunjeni su uvjeti iz čl. III Izmjene i dopune Dodatka Sporazumu za primjenu osnovice za obračun plaće u javnim službama od 5.415,37 kn bruto, te je tuženik u utuženom razdoblju bio u obvezi obračunati i tužiteljici isplatiti plaću po toj osnovici.

19. Radi utvrđenja razlike neisplaćene plaće prema osnovici od 5.415,37 kn, proveden je dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za područje ekonomsko – financijske struke Mirni Tot Nužda.

19.1. U nalazu i mišljenju vještaka od 30. kolovoza 2024. vještak je iskazala ukupnu razliku bruto plaće za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 1. veljače 2017. u iznosu od 881,13 eura.

19.2. Tužena je prigovorila nalazu, između ostalog i iz razloga što je Sporazum o osnovici prestao važiti 26. siječnja 2017., odnosno nalazom je obuhvaćen i period od 6 dana u kojem nije bio na snazi navedeni Sporazum o osnovici.

19.3. U daljnjem nalazu od 2. ožujka 2026., sukladno rješenju od 5. studenog 2024., vještak je obuhvatila period važenja Sporazuma o osnovici od 1. siječnja 2017. do 25. siječnja 2017. i iskazala da je ukupan iznos razlike bruto plaće 43,39 eura.

19.4. U preostalom dijelu istaknutih primjedbi tuženika vještak se očitovala na primjedbe tuženika navodeći da je nalaz sačinila u skladu sa zadatkom, zakonskim propisima i dokumentaciji koju je u spis dostavio tuženik.

19.5. Nalazu, mišljenju i očitovanju financijskog vještaka sud je u cijelosti poklonio vjeru, smatrajući iste stručnim, obrazloženim, te danim u skladu sa pravilima znanosti i vještine. Tužiteljica nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, a na primjedbe tuženika, vještak se obrazloženo očitovao, te obzirom da tuženik nije predložio provođenje dokaza financijskim vještačenjem po drugom vještaku, točnost i istinitost svojih primjedbi nije dokazao.

20. Obzirom da tuženik tužiteljici u utuženom razdoblju nije obračunavao plaće po osnovici od 5.415,37 kn, tužiteljici je na ime razlike neisplaćene plaće dosuđen ukupan bruto iznos od 859,69 eura kako i potražuje, odnosno po mjesecima kako je pobliže navedeno u izreci ove presude pod točkom I.

21. Tuženik se protivio smanjenju tužbenog zahtjeva kako je on u konačnici postavljen podneskom od 12. ožujka 2026.

22. Prema odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a, tužba se može povući, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Na trećoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 26. travnja 2021. (Su-IV-16/2021-8) zauzeto je pravno shvaćanje koje glasi: "Smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika."

22.1. Nesporno je da je tužiteljica prvotno postavljenu tužbeni zahtjev u iznosu od 1.328,57 eura smanjila na iznos od 859,69 eura ili za 468,88 eura, i nesporno je da se tuženik protivio takvom smanjenju.

22.2. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod II. izreke presude

22.3. U ovakvoj pravnoj situaciji kada smanjenje tužbenog zahtjeva koje u suštini predstavlja djelomično povlačenje tužbe, na odgovarajući način se imaju primijeniti odredbe ZPP-a, o naknadi troškova u slučaju povlačenja tužbe. Prema odredbi čl. 158. st. 1. i 2. ZPP-a, tužitelj koji povuče tužbu dužan je protivnoj stranci naknaditi troškove postupka, ali ako je tužba povučena odmah nakon što je tuženik udovoljio zahtjevu tužitelja, troškove postupka dužan je tužitelju naknaditi tuženik. Budući da u ovoj pravnoj stvari do smanjenja tužbenog zahtjeva nije došlo nakon djelomičnog udovoljenja zahtjevu tužiteljice od strane tuženika, nema mjesta primjeni odredbe čl. 158. st. 1. ZPP-a, te tužiteljica za radnje prije smanjenja tužbenog zahtjeva nema pravo na naknadu troškova postupka prema vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzete radnje, već prema vrijednosti predmeta spora smanjenog tužbenog zahtjeva. (rješenje Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: 46 GŽ R-783/2023-2 od 20. prosinca 2023.).

23. Odredbom čl. 433.a st. 1. ZPP-a, propisano je da kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto-iznos. Odredbom čl. 92. st. 4. Zakona o radu (Narodne novine 93/14), propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu toga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu, slijedom čega je tužiteljici na ime neisplaćene razlike plaće dosuđen bruto iznos.

24. Dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze, duguje pored glavnice i zatezne kamate. Na temelju odredbe čl. 92. st. 3. Zakona o radu, plaća i naknada plaće za prethodni mjesec isplaćuje se najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu, pa je stoga tužiteljici kao osnovane valjalo dosuditi zakonske zatezne kamate tekuće od šesnaestog dana idućeg mjeseca.

25. Plaća koju poslodavac isplaćuje radniku obuhvaća osim neto plaće koja se isplaćuje neposredno radniku i sva dodatna davanja na nju, a u to spadaju i porez i prirez na dohodak koji uz ostalo čine bruto plaću radnika, koji se obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju prilikom svake isplate. Uvažavajući odredbe Zakona o porezu na dohodak i Pravilnika o porezu na dohodak, porez na dohodak i prirez porezu na dohodak koji čine sastavne dijelova bruto dodatka (uz neto plaću i doprinose) dospijevaju tek s isplatom, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju. (presuda VSRH br. Revr 578/13-2 od 11. svibnja 2016., Revr 1526/16 od 3. rujna 2017., Revr 206/16 od 19. rujna 2017.)

26. Dakle, kako obveza uplate poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak dospijeva tek prilikom isplate pojedinog mjesečnog iznosa plaće radniku, te kako prije isplate plaće takva obveza poslodavca nije dospjela, tužiteljica osnovano ne potražuje isplatu zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaća.

27. Visina stope zakonske zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a. (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

28. Odluka o parničnom trošku određena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 2. ZPP-a, u svezi sa odredbom čl. 155. ZPP-a. Naime, tužiteljica je u tužbi predložila da joj tuženik na ime razlike plaće isplati ukupan iznos od 1.328,57 eura, a nakon provedenog financijskog vještačenja predložila je donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da joj isplati iznos od 859,69 eura, manje od prvoutuženog iznosa za 468,88 eura.

28.1. Prilikom određivanja troškova postupka iste treba ocjenjivati ne samo kvantitativno nego i kvalitativno, kako s obzirom na osnovu tako i obzirom na visinu usvojenog odnosno odbijenog dijela tužbenog zahtjeva. U pogledu osnove tužbenog zahtjeva tužiteljica je uspjela sa 100%, a u pogledu visine sa 65%, što u prosjeku iznosi $(100\% + 65\%/2)$ 82,5%. Tuženik u pogledu osnove nije uspio u parnici, a u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva uspio je sa 35%, što u prosjeku iznosi $(0\% + 35\%/2)$ 17,5%. Kada se od postotka tužiteljice koja je u ovoj parnici uspjela u većoj mjeri, odbije postotak tuženika koji je uspio u manjoj mjeri, dobije se 65%, u kojem iznosu joj pripada pravo na naknadu nužnih i potrebnih troškova postupka.

28.2. Visina troškova određena je prema konačno utvrđenoj vrijednosti predmeta spora, te u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 - dalje OT).

28.3. Trošak tužiteljice koji je bio potreban za svrhovito vođenje postupka odnosi se na sastav tužbe po tbr. 7/1 OT u iznosu od 150,00 eura, sastav obrazloženih podnesaka od 22.8.2022. kao očitovanje na odgovor na tužbu, od 13.9.2022., od 9.9.2024. i 12.3.2026. kao očitovanje na nalaz vještaka po tbr. 8/1 OT u iznosima od po 150,00 eura ili ukupno 600,00 eura, zastupanje po punomoćniku na ročištima održanim 15.5.2024., 5.11.2024. i 28.4.2026. po tbr. 9/1 OT u iznosima od po 150,00 eura ili ukupno 450,00 eura, ili ukupni troškovi zastupanja po punomoćniku u iznosu od 1.200,00 eura s pripadajućim PDV-om od PDV u iznosu od 300,00 eura, ukupno 1.500,00 eura.

28.4. Uvažavajući uspjeh tužiteljice u ovom postupku, dodjeljuje joj se pravo na iznos od 975,00 eura.

28.5. Tužiteljici se u cijelosti dodjeljuje pravo na iznos plaćenog predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 120,00 eura kao nužan i potreban za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

29. Ukupni priznati troškovi tužiteljice iznose 1.095,00 eura.

30. Tužiteljici nisu priznati troškovi na ime sastava podneska od 19.10.2022., 14.9.2023. i 2.10.2024. jer u istima ponavlja već prethodno iznesene navode ili se radi o navodima koji nisu bili nužni i potrebni za donošenje odluke o glavnoj stvari, kao i zatraženi troškovi preko priznatog uspjeha u postupku.

31. Tuženoj su u cijelosti priznati troškovi predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 25,00 eura koji su bili nužni za pravilno donošenje odluke o glavnoj stvari.

32. Od priznatog iznosa troškova tužiteljice odbijen je priznati iznos troška tužene (1.095,00 – 25,00) i odlučeno kako je to navedeno pod III. Izreke presude.

33. Ukupno je tužiteljica odbijena s dijelom zatraženog troška u iznosu od 1.112,50 eura, kako je to i navedeno pod IV. izreke presude.

U Slavonskom Brodu, 9. lipnja 2026.

Sudac

Jadranka Babić-Milberg

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA:

1. OD Dragičević i partneri, Zagreb,
2. Odvj. Ana-Maria Bogović, Slavonski Brod,
3. Porezna uprava, nakon pravomoćnosti.

Broj zapisa: **9-30889-0d255**

Kontrolni broj: **0a057-34387-53916**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.